

Позвони мені першого квітня

Ганна Чубач

Позвони мені першого квітня,
Пожартуй, що ти любиш мене.
І нехай хоч обманом розквітне
Мого щастя віконце сумне.

Хай до серця пригорнеться слово,
Як ранковий промінчик до трав.
Подзвони мені ввечері знову
І признайся, що ти жартував.

Я заплачу, стерплю, зрозумію,
Кину докір на перше число
І ніколи спитать не посмію,
Чи то гірко, чи смішно було.